

SARAYLAR YIKILMAK İÇİN VARDIR

Saray dışarıya karşı güçlü ve kararlı bir izlenim yaratmaya çalışıyor. Fakat gerçekte durum hiç de öyle değil. Rejim hiç olmadığı kadar kırılğan bir dönem yaşıyor. 19-27 Aralık dönemi dibe vurdukları bir süreç idi. O durumdan çıkmak ve kendilerini de koruyarak yönetimde kalabilmek için daha önce ağırlaştırılmış müebbet hapis cezaları ile mahkum ettikleri paşalarla uzlaştılar. Görüntüde Erdoğan ve Saray var, ancak özünde TC Devleti'nin kurucu ve koruyucu unsurları tekrar duruma hakim olmuş vaziyette. Uzlaşma bu temelde gerçekleştirilmiştir.

Rejimin kırılğanlığı tam da bu uzlaşmadan kaynaklanıyor. Davul Erdoğan'ın boynunda, tokmak ise Ergenekoncuların elinde. Ergenekoncu paşalar 94 yıllık TC geleneğinin bütün cuntacı özelliklerini temsil ederken, Erdoğan 'mahallenin yaramaz delikanlısı' edası pozunda.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi, kısacası sermaye, bu dönemi bir geçiş süreci olarak tanımlıyor. Tekrar eskisinden daha "istikrarlı" günlere dönmenin hazırlığını yapıyor. Bugün sağlanan kırılğan yapı bu projenin geçiş sürecinin ifadesidir. Erdoğan nezdinde tariflenen Saray ise bu dönemden güçlenerek ve kurumsallaşarak çıkmak niyetinde. Onun için Ortadoğu ile yetinmeyip Türkiye'yi onarılmaz bir iç savaşın eşiğine getirmekle meşgul. Ergenekoncu paşalar yani kendilerini TC Devleti'nin asıl sahipleri olarak niteleyen güçler de bütün şerbetli ve kaşarlaşmış özellikleri ile birlikte bu senaryoyu yöneterek Erdoğan'ı kendi amaçları doğrultusunda yönlendirmeye çalışıyorlar.

Bu iş bir yerde patlayacak. Saray yıkılacak. İçinde o kırılğan işbirliğini oluşturan bütün güçleri ile yıkılacak. Bütün mesele devlet güçlerinin giderayak ülkeyi yıkıma ve kan gölüne çevirmelerini önleyebilmekte. İşçi sınıfının devrimci güçleri tüm demokratik muhalefet çevreleri ile buna engel olabilecek niteliğe sahip. Yaratılması gereken bu gereksinimin nicel gücüdür. Bu sağlanamazsa "**burjuvazi kavgaya davet etti bizi, davetleri kabulümüzdür**" diyeceğiz. O kavgayı da zaferle sonuçlandırıp Saray'ı zaptedeceğiz. Demek ki, aynı nicel gücü her koşulda yaratmamız gerekiyor. Buna hazır mıyız?

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 12 Aralık 2017 Tarihli Açıklaması

Sınıf Savaşımının Zorlu ve Ateşli Yolunda Birlikte Mücadeleye...

Türkiye'de komünistlerden liberal demokratlara kadar siyasi anlamda geniş bir yelpazeyi oluşturan devrimci-demokratik bir muhalafet potansiyeli mevcut. Bu yelpaze içinde yer alan tüm farklı siyasi güçler doğal olarak iş ve eylem birliklerinin yanısıra kendi siyasi çizgilerini de toplum içinde yaygınlaştırmaya çalışıyorlar. Bundan daha doğal bir edininilamaz. Ve de bunu kimse yasaklayamaz.

Bu farklı muhalif siyasi güçler HDK, HAZİRAN, DİP vb. gibi platformlarda değişik biçimlerde bir araya gelerek ortak mücadele sürdürüyorlar. Ancak yetmiyor. Ne nicelik olarak yetiyor, ne nitelik, ne de bunların toplamında yaratılabilen güçlü, sonuç alıcı bir devrimci-demokratik muhalefet cephesi anlamında. Bu platformlar vasıtasıyla oluşan nitel ve nicel gücü kesinlikle küçümsememek gerekir. Her biri önemli işlevler görüyorlar. 7 Haziran 2015 seçimlerinde de görülebildiği gibi 6 milyon oy bir araya getirilebilmişse, yetersiz dahi olsa, bu sonuç söz konusu platformların eseridir.

Ancak, 7 Haziran'ı ne denli olumlu bir örnek olarak nitelersek de, 7 Haziran'da darbe alan Rejim güçlerinin can havliyle geliştirdikleri saldırı politikası karşısında bu platformlar yetersiz kalmıştır, tabiri caiz ise sınıfta kalmıştır. 6 milyon ve hatta daha fazla bir kitleyi harekete geçirebilme yeteneğine sahip olamamıştır. Bu tespiti, devletin tüm terör, baskı, ve faşizan uygulamalara rağmen objektif olarak yapmak gerekmektedir. Bu süreç içinde devlet güçleri ile rejim tekrar yapılandırılmış, uzlaşmalar sağlanmış ve topyekün bir imha hareketine girilmiştir.

Belirli sınırları zorlamayan platformlar 'akademik-demokratik' faaliyetlerine devam edebilmektedirler, buna göz yumulmaktadır. Ancak, düzenin sınırlarını zorlayan, köklü dönüşümleri ve devrimci hedefleri içeren platformlar siyasi bir soykırım uygulaması ile karşı karşıyadır. Düzenin sınırları salt, kapitalizmin yıkılması hedefi ile bağlantılı değildir. TC Devleti'nin doktriner ana niteliklerini zorlayan siyasi girişimler de tahammül edemedikleri bir olgudur. Onun için, kapitalist devletin devrimci yoldan yıkılmasını hedeflemediği halde, Kürt halkının eşit haklarını savunan bir özgürlük hareketi de onlar için sınırları zorlayan bir girişimdir. Bir dönem dillendirmedikleri "Tek Devlet - Tek Millet - Tek Bayrak" söylemi 2015 Haziran'ından itibaren tekrar gündemlerinin ana maddesi haline gelmiştir.

"Milli Misak" sınırları, "Sevr - Lozan" tartışması, sebepsiz olarak gündemde tutulmamaktadır. Bu söylemler temelinde kendi oluşturdukları ulus-devlet sınırları dışına yönelik saldırgan, maceracı ve işgalci planlar yapmaktadırlar. Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik çıkmaz ve ona koşut olarak gelişebilecek toplumsal patlamalara karşı Türk milliyetçiliği ve Sünni İslam siyasi gericiiliği ile 'toplumsal barış' sağlanmaya çalışılmaktadır. 'Toplumsal barış' ise burjuvazi için sınıf savaşımının panzehiri olarak önem taşımaktadır. İşçi sınıfının, emekçi halkların ezici çoğunluğunun bu demagojinin etkisi altında kalmamaları için görev savaşı, sömürsüz ve sınıfsız bir Türkiye ve Dünya için savaşanlara düşmektedir. Burjuvazinin tüm planlarının karşısına komünistlerin sosyalist alternatifleri konmak durumundadır. Bu Türkiye için olduğu kadar Orta-Doğu için de geçerlidir.

Türkiye Komünist Partisi, komünistler bu karmaşık ilişkiler ve sınıf savaşımının içinde bulunduğu ortamda daha etkin ve belirleyici rol almak zorundadır. Bir yandan en geniş devrimci-demokratik güçlerin birleşik mücadelesi için çalışırken,

II. KADRI EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ

10 EKİM 2017 - 29 OCAK 2018

Hamle Sürecinin İlk İki Ayının Değerlendirmesi Sosyalizm Propagandası Temelinde Güçlerimizi Yerelerde Birleştirmek

II. Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi ikinci ayını tamamladı. İki aylık dönemde varolan temel parti örgütlerimizin çalışmalarının iyileştirilmesi ve onların işyerleri ile yerelerde politik faaliyetlerinin niteliksel olarak geliştirilmesi konularına yoğunlaştık. Yanısıra, bu çalışmaların sonucunda elde ettiğimiz deneylerin yeni oluşan temel parti birimlerine aktarılması çabası çalışmalarımızın çerçevesini belirledi. Bu şekilde, daha önce kurulan temel parti örgütlerinde oluşum ve gelişim sürecinde yaşanan zorluklardan ders çıkararak, yeni kurulan temel parti örgütlerinde aynı zorlukların tekrarını engelleyici önlemler aldık.

ATILIM'ın Kasım sayısında MK Sekreterliğimizin Hamle konusunda yaptığı 10 Kasım 2017 tarihli yönlendirme metni tüm temel parti örgütlerimiz, yönetici ara organlarımız ve tek tek her bir yoldaşımız tarafından dikkatle incelendi ve değerlendirildi. Bu yönlendirme metni farklı örgütlenme ve uzmanlaşma alanları açısından partimizin yaklaşımını tartışmak için bir temel hazırlama amacını taşıyordu. Metin aynı zamanda partimizin taklitlerinden olan farklarını da ortaya koyarak bu alanlara yaklaşım farklarımızı ortaya koyuyordu.

Yürütülen inceleme, tartışma ve karar alma süreçlerinde temel parti örgütlerimizden alınan sonuçları birkaç noktada toparlayabiliriz;

1) Taklitlerimiz ve Bozguncular ile ilişkilerimiz ve onlara yaklaşımımız:

Hemen hemen tüm temel parti örgütlerimiz ve yönetici ara organlarımızda, biri birlerinden bağımsız olarak ortaya çıkan ortak görüş bu tür gruplaşmaların örgüt olarak dikkate alınmaması görüşüdür. Bunların hiç biri Leninci Parti anlayışı temelinde sınıf içinde örgütlenmeye, kadro politikası uygulamaya ve her tür savaşım yöntemi konusunda mücadeleye hazır yapılar olmadığı tekrar tespit edilmiştir. Legal olanından en "illegal" geçinenine kadar tümü, söylemleri ne olursa, ve ne kadar "keskin" olursa olsun, legalist, parlamentarist, sendikalist, akademik, reformist bir düşünce yapısının ötesine geçememektedirler.

Bu grupları dikkate almamakla beraber, onların özellikle tabanlarında ve yerelerde, Marksçı-Leninci düşüncenin savunuculuğunu yapan, yığın bağları sağlam olan, işyeri ve fabrikalarda doğal işçi önderliği karakterine sahip diri kadrolar ile ilişkilerin geliştirilmesi gerekmektedir. Bu kadrolar, tüm bilimsel inançları ve fedakarlıkları ile Sosyalizm hedefli devrimci mücadele içinde ilerletici bir rol üstlenmek isterlerken içinde buldukları çevrelerden gerekli beslenmeyi ve desteği alamamaktadırlar. O ihtiyaçları konusunda gerekli desteği vermek partimizin varlık sebebi ve görevidir. Bu o kadroların var oldukları çalışma alanlarından, çevre ve buldukları örgütlerinden uzaklaşmaları anlamına gelmemelidir. Bu kadrolarımız ile düzenli, istikrarlı ve disiplinli bir teşkilat çalışması yürüterek, onlara, buldukları alanlarda güç katmalıyız.

Taklitçi ve Bozguncu grup ve çevreler ile zaman yitirmek, politik olarak üretici olmayan tartışmalar yürütmek, manipülasyon dolu demagogik görüşleri ile uğraşmak, siyasi bir çevrenin ciddiye-tinden uzak anlayışları ile karşılaşmak, önümüzde yapılacak bunca önemli çalışma varken gereksizdir ve ancak bizi geriletir.

Sınıf savaşımını ileriye taşıyacak, geliştirecek her türlü görüşme, tartışma, çalışma, eylem ve güç birliğine her zaman hazırız. Neki bu, mücadelenin gereksinimi sonucu ve tüm tarafların samimi, dürüst ve disiplinli yaklaşımı ile gelişmelidir.

2) İşyerlerinde, Fabrikalarda, Yerelerde yürütülecek çalışmalar:

Hangi çevre veya devrimci örgüt ile ilişkili olursa olsun, hatta sadece demokratik veya sendikal örgütlenmeler düzeyinde bir çalışmanın içinde bulunsun, işyerlerinde, fabrikalarda, yerelerde, işçi sınıfının, emekçi halkın somut güncel sorunları temelinde yürütülen her bir çalışmaya katkı veren, güç veren her devrimci birey partimiz açısından çok değerlidir.

Daha önce farklı devrimci ve sosyalist örgütlenmeler içinde bulunmuş, hatta partimizin geçmişte çalışmalarında aktif veya pasif görev almış arkadaşlarımız özellikle yerel çalışmalarda birlikte yürüme becerisi göstermemiz gereken arkadaşlarımızdır. Kuşkusuzdur ki, her bir arkadaşımızın aktif örgütlü yaşamdan, bireysel politik yaşama geçmelerine neden olmuş haklı sebepler vardır. Yaşanan süreçler, bu arkadaşlarımıza da, örgütlü komünist faaliyet dışında başarı olanağının yok denecek düzeyde olduğunu göstermişse ve bizlerin yaklaşımında onların daha önceki çevrelerinden uzaklaşmalarını gerekçelendiren nedenlerin olmadığı kendileri tarafından anlaşılıyorsa, onlar bizim yol arkadaşlarımızdır ve biz onlara, onlar bize yoldaş olabiliriz.

Arkadaşlarımızın deneyleri ortak mücadelemiz, sınıf mücadelemiz ve politik hedeflerimizin gerçekleşmesi açısından önemlidir. Yığın bağları olan, çevrelerinde sayılan ve sevilen, devrimci geçmişlerine saygı duyulan, bilgilerine güvenilen bu arkadaşlarımızın örgütlü mücadeleye kazanılması ülkemiz devrimci sınıf hareketi açısından önemli bir kazanımdan başka hiç bir anlam taşıyamaz. Bizlerin biri birimizden öğrenecek çok şeyimiz vardır. Bu tür ilişkiler tek yanlı değildir.

Dikkat edilmesi gereken, büyük sözler sarfedip, devrimci pratik açısından hiç bir katkı sunmayan, yığın bağları sıfır olan unsurlarla olan ilişkilerdir. Onları değersizleştirmek bizim görevimiz değildir. Ancak hak etmedikleri değeri vererek yaşanmışlıkların tekrarını yaşamak da bizlere ancak zaman kaybettirir. Buna ihtiyacımız yoktur.

Bu alanda gözbebeğimiz kadın ve erkek genç işçilerdir. Onlara özel ihtimam göstermek, zehirli ve zararlı görüşlerin etkisinden kurtarmak, milliyetçi izler varsa silmek, ilgi duydukları konu ve alanlarda gelişmelerini teşvik etmek, eğitmek, okumalarını ve okuduklarını çevreleri ile paylaşmalarını sağlamak işyeri ve yerel çalışma alanlarında önem verdiğimiz konuların başında gelmektedir. Devlet terörünün en şiddetli biçimi ile karşı karşıya kalmış, aileleri ve çevrelerinde kayıplar vermiş, işkence ve eziyetler yaşamış Kürt gençleri, kadın ve erkekleri, içlerinde biriktirdikleri öfke ve kini doğru yöne, sınıfsal mücadeleye akıtmak onlara verebileceğimiz en önemli değerdir. Kürt olmalarından kaynaklanan ulusal haklarını savunmaları bunun önünde engel değildir, çünkü Kürt ulusunun ayrılma hakkı dahil, kendi kaderini belirleme hakkı partimizin sadece desteklediği değil, birleşik, ortak mücadele ile

II. KADRI EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ 10 EKİM 2017 - 29 OCAK 2018

Hamle Sürecinin İlk İki Ayının Değerlendirmesi

gerçekleşebilecek bir hak olarak programatik olarak savunduğu bir ilkedir. Kürt ulusunun özgürlüğü ile Türkiye'nin savaşız ve sömürsüz bir düzene kavuşması birbirini dışlamayan, iç içe geçmiş hedeflerdir.

3) Güncel sorunlar için mücadele ile Sosyalizm hedefimizin diyalektiği:

Hakikaten yığınlar ile sıkı bağlanmış ve günlük toplumsal mücadeleler içinde etkisi olan parti temel örgütlerimizin karşılaştığı en önemli sorun, işçilerin ve emekçilerin nezdinde devrimcilerin ve sosyalistlerin yarattığı olumsuz izlenimdir. Devrimciler ve sosyalistler sanki herşey muhalif olan, itiraz eden, yüzeysel açıklamalar ile karalayan bir tablo sergilememelidirler.

60'lı yılların sonu, 70'li yılların başında inşası süren Boğaz Köprüsü'ne dönemin devrimci ve sosyalistlerinin neden karşı çıktıklarını insanlar anlamamaktadırlar. Hatta, "hem karşı çıktılar, hem de kullandılar" diyebiliyorlar. Aynı konu günümüzde Marmaray Raylı Sistemi veya Avrasya Tüneli, ikinci ve üçüncü Boğaz Köprüleri ile Orhangazi Köprüsü için geçerlidir. Devrimciler, sosyalistler bu yapıları karşı çıkarken neden karşı çıktıklarını ve alternatif olarak ne önerdiklerini açıklamazlarsa emekçi halkımız da çıkar "Amed'e kadar duble yol yaptılar", "Karadeniz'e tüneller yaptılar" diyebilir ve diyorlar da.

Aynı konu Sağlık hizmetleri açısından da geçerli. Evet eski adları ile Kızılay Sağlık Ocakları, yeni adları ile Aile Sağlık Merkezleri sağlık hizmetlerinde bir kolaylık sağladı. Ancak Devlet Hastahanelerinin tümünün SGK'ya devri ile başlayan süreç ve "Sağlık Endüstri Sektörü" mantığı ile yerli ve yabancı kapitalist tekelere peşkeş çekilmesi ile gelişen Özel Hastahane furçası SGK hastahanelerinde doktor ve sağlık elemanı bırakmadı. SGK'lı yoksul emekçi ve emekliler yine SGK hastahanelerinde eziyet çekmeye ve hastahane kapılarında can vermeye devam ediyorlar. Özel sektöre "yap işlet devret" modeli ile devasa Şehir Hastahaneleri inşa ettirmek, bu hastahanelerde doktor ve sağlık personeli yetersizliğinden hizmet verilememesinin önündeki engelleri kaldırıyor.

Eğitim ve Öğrenim hizmetleri de aynı akibete uğradı. Özel okulların ilköğretimden üniversitelere kadar yayılması, fahiş paraları talep etmeleri, üniversite giriş sınavlarındaki fırsat eşitsizliği, ülkenin neredeyse her iline yapılan yeni üniversitelerin hocasızlıktan kaliteli ve bilimsel eğitim hizmeti verememesi birer gerçekken, ve devrimciler ile sosyalistler bu uygulamalara karşı çıkarken, yoksul emekçi halkları harekete geçirecek ve aydınlatacak argümanlar geliştiremiyorlar. Bunun sonucunda da herkesin gördüğü eksikliklere öfke ile muhalefet eden ama yerine somut öneri getiremeyen bir konumda bulunuyorlar. Bu o kadar ileri gitti ki, ülkede tüm düz liseler İmam Hatip Liseleri'ne dönüştürüldü, eğitim kalitesi daha da geriledi ve veliler bu gelişme karşısında bireysel tepki dışında etkinlik yaratamadılar.

Bu ve benzeri örnekler, ulaşım, kültür, spor hizmetlerinde konut sorunu çözülmemişken yapı alanındaki rantçı uygulamalarına ve hatta özel süpermarket ve hipermarket zincirlerinin, AVM'lerin çarpık ve haksız gelişimine kadar genişletilebilir. Trafik sorunu, genç kadın ve kızlara yönelik cinsiyetçi saldırılar konusu, sigara, alkol ve yakıt fiyatlarına uygulanan fahiş vergiler, bunların tümü yerelerde, mahalle ve semtlerde yurttaşlarımızın sürekli meşgul oldukları konulardır.

Asgari ücretin açlık sınırının altında oluşu, kıdem tazminatlarının budanması, emeklilik yaşının yüksekliği ve emeklilik maaşla-

rının düşüklüğü, küçük esnafın iflasları, işyerlerinde toplu sözleşmelerde zam oranlarının düşüklüğü ve sosyal hakların sürekli kesintiye uğratılması, bunun karşılığında işkolu sendikalarının yetki ve toplu sözleşme hakkı sorununun işçi sınıfının aleyhine sürekli daha da kısıtlanması, sendikal örgütlenmenin işçinin gözünde önemsizleştirilmesi gibi sorunlar, ele alınması ve titizlikle değerlendirilmesi ve politik örgüt ciddiyetiyle ele alınması gereken konulardır.

İşçi, emekçi ve yoksullara gittiğimiz zaman bu sorunlarla karşılaşılıyor. Parti temel örgütlerimiz bu konuların konuşulduğu, tartışıldığı yerlerde işçi ve emekçilerle iç içe olarak bir yandan günlük mücadeleler içinde yer alarak ve bu sorunlardan etkilenenlerin de bu mücadeleye katılmasını sağlayarak varlık nedenlerine uygun davranmaktadırlar. Bunun henüz yapılamadığı il ve ilçelerde de bu alana yönelmemiz vazgeçilmez görevimizdir.

Bu alanlarda yürütülecek çalışmalarda partimize düşen ödev, **Sosyalizm propagandası** yaparık işçi ve emekçileri, yoksulları bilinçlendirmek, onların en ileri unsurlarını saflarımıza kazanmaktır. **Sosyalizm propagandası kof, içi boş, yüzeysel bir propaganda değildir.** Bu maddede sıralamaya çalıştığımız **örnekler temelinde Sosyalizm'in işçi, emekçi ve yoksullara, kapitalizmde her gün yeniden üretilen ve ağırlaşan sorunların kökünden çözülmesi için tek alternatif olduğu gösterilmelidir. Emek-sermaye çelişkinin, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet sorunu çözülmeden çözülemeyeceği ve bunun ancak Sosyalizm'de, işçi sınıfının iktidarında mümkün olabileceği sabırla anlatılmalıdır.** O zaman çalışma, kadın hakları, ulaşım, eğitim, sağlık, konut, şehircilik, tüketim, temel gıda ve ihtiyaç maddeleri konusunda bugün karşı çıktığımız sorunların ortadan kalkacağını örnekleri ile özümsetmeliyiz. **Sovyetler Birliği ve Reel Sosyalizm'in pratikleştiği** ülkelerde elde edilen kazanımları yaşamış ve belgelenmiş deneyler olarak aktarmalıyız. Bugün o pratiğin daha iyisini, daha güzelini gerçekleştirmenin sadece ve sadece bizlerin tümümüzün eseri olabileceğine ikna etmeliyiz.

Bu somutlukta ve bu bakış açısıyla yaklaştığımızda, taklitçi ve bozguncu grupların saflarında yer alan dürüst, inançlı ve mücadeleci kadroların ve de örgütsel mücadeleden uzaklaşmış diri kadroların böyle bir çalışma içinde öznel olarak yer almalarının önünde hiç bir engel yoktur ve olamaz. Böyle bir ortaklaşma ve birlikte mücadele örgütleri arası yukarıdan değil, bizzat mücadelelenin yürüdüğü alanlarda, işyerlerinde, fabrikalarda, madenlerde, tersanelerde, mahalle, semt ve sokaklarda, tabanda oluşacak bir mücadele birliği ve yoldaşlık ilişkisidir.

İşçi sınıfının Marksçı-Leninci bilimini kendisine rehber edinmiş ve bu uğurda yığınlar içinde parti çalışması yürüterek Sosyalizm ve Komünizm amacımızın gerçekleşebileceğine inancını yitirmeyen tüm kadrolar bu savaşımın içinde eşsiz görevler gerçekleştirebilirler. Bu tarz bir örgüt çalışmasını yerelerde ve işyerlerinde yaşama geçirmek temel parti örgütlerimizin ana gündemidir.

II. Kadri Erol Komünist Hamlesi süreci bize elde edilen bu deneyleri genelleştirme ve merkezi parti örgütü disiplini içinde uygulamayı tarif ediyor. Tüm TKP parti örgütü ve savaşçı kadroları için bu bir yönerge. Eksiksiz uygulanması gerekir.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Sekreterliği, 10 Aralık 2017

Sınıf Savaşının Zorlu ve Ateşli Yolunda Birlikte Mücadeleye...

(Birinci sayfadan devam)

diğer yandan Sosyalizm'den yana güçlerin ortak mücadelesini geliştirmek günceldir. Bu noktada ilk aşamada Marksçı-Leninci ilkeler temelinde bir Sosyalizm anlayışı konusunda birlikte hareket edebilecek güçler ile tabandan bir birliktelik yaratmak gerekmektedir. Bu da parti örgüt ve kadrolarının işyeri ve yerelerde yürüttükleri çalışmalar ile sağlanabilecek bir olgudur. İşçi sınıfı ve emekçi halklara salt varolan Kapitalist düzenin uygulamalarını eleştiren açıdan değil, ona ilaveten tahayyül ettiğimiz Sosyalist düzende nasıl çözümler önerdiğimiz ve birlikte gerçekleştireceğimizi anlatmamız, propaganda etmemiz somut bir ihtiyaçtır.

Günlük ekonomik, sosyal ve demokratik mücadeleler içinde bulunurken, kitleleri bu uğurda mücadele için örgütlerken, Sosyalizm'den yana güçler ile, aynı çalışma alanlarında ortaklaşmalıyız. Bu çerçevede ayrılık noktalarını bir kenara bırakarak **Marksçı-Leninci ilkeler** temelinde birlikte yürümeliyiz. Bu ilkeler **1) Varolan kapitalist devletin tüm kurum ve kuruluşları ile dağıtılıp yıkılması. 2) Proletarya devletin kuruluşu ve proletarya diktatörlüğü biçiminde örgütlenmesi. 3) Üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin kaldırılması. 4) Merkezi planlı Sosyalist ekonomiye geçilmesi. 5) Mücadele alanımız olan ülkemizde bu amaçlar için mücadele ederken uluslararası alanda sınıf savaşımına katkı açısından Proletarya Enternasyonalizmi'nin gereklerinin yerine getirilmesi. 6) Bütün bu görevleri yerine getirmek için yeni tipte Leninci partinin bu sürecin öncü politik müfrezesi olduğu.**

Sosyalizm temelinde ortak ilkeler temelinde yaratılacak birlikte mücadele Kürt ulusal sorunu, Kemalizm, Aşamalı devrim ve benzeri ayrılık noktalarının veya Reel Sosyalizmin değerlendirmesi gibi önemli bir konuda yeniden birlikte tartışılmasına düzlem yaratacaktır. Ancak bu tartışmalar ortaklaşılın konularda birlikte çalışmayı engelleyici nitelikte olmamalıdır.

Komünistler, yasaklı oldukları koşullarda her alanda çalışırlar. TKP örgüt yapısı bizim vücudumuz ve hücrelerimizdir. Ekonomik, sosyal ve siyasal alanda her kurum ve kuruluşun içinde çalışmak, orada örgütlenmek, devrim ve sosyalizm mücadelemizin ihtiyaçlarına çözümler üretmek partimiz için çok doğaldır. TKP bir kitle partisi değil, savaştan kadroların partisidir. Nasıl ki TKP'nin teşkilatçı çalışmasının önünde hiç bir engel tanımıyorsak, legal olanların değerlendirilmesi konusunda da partimiz kendisini sınırlandırmamaktadır. Aynı konu barışçıl ve barışçıl olmayan mücadele yöntemlerine uyum konusunda da geçerlidir. TKP her alanda varlığını geliştirerek sonul amacına ulaşmak için savaşmaktadır.

Partimiz Merkez Komitesi Sekreteryası, **II. KADRİ EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ** sürecinde ilk iki ayın sonunda yürütülen tartışmaları, gelişen görüşleri ve yerel koşullara uygunluğu ile merkezi çalışmanın hedefleri ile uyumluluğu açısından değerlendirerek Sosyalizm propagandası ve Marksçı-Leninci ilkeler temelinde yerelerde, tabanda gelişen çalışmalara değer biçmiştir. Bu deneyin uygulandığı alanlarda elde edilen olumlu sonuçlar değerlendirilerek bu deneyin merkezi olarak genelleştirilmesi karar altına alınmıştır. Kimi yerelerde parti temel örgütü üyesi kadroların becerileriyle farklı devrimci örgütlerde örgütlü veya örgütsüz ama Marksçı-Leninci teori ile donanmış kadroların birlikteliği sağlanabilmiş ve tartışmalar birlikte sürdürülmüştür. Ortaya çıkan sonuçlar somut deneylerin olumlu gelişimi ve mevzii kazanma yönünde atılan adımların sentezidir.

Partimiz, Marksçı-Leninci bilim ışığında tüm yaşamını ve mü-

cadelesini şekillendiren kadrolara işyerlerinde ve yerelerde birlikte çalışma koşullarını yaratmayı, yaratılan birimlerde ise geliştirmeyi öneriyor. Ancak bu yöntem komünistlerin genel devrimci-demokratik muhalefet cephesinde etkinliklerini artırarak yönlendirici, öncü rollerini oynamalarına yol açacaktır. Sınıf savaşımı bu şekilde merkezi disiplin ve yönetim altında işyerlerinde ve yerelerde genişleyerek güçlenecektir. Sosyalizm konusunda sağlanan ortaklaşmamız, günlük ekonomik, sosyal, demokratik mücadeleler içinde oluşacak, sınanacak ve gelişecek; aynı zamanda günlük mücadeleler içindeki savaş yoldaşlığımız Marksçı-Leninci kadroları diyalektik olarak örgütsel temelde Sosyalizm mücadelesinde bir araya getirecektir.

Tüm parti örgütlerimizi, parti kadrolarımızı ve mücadele alanlarındaki örgütsüz Marksçı-Leninci dost yoldaşlarımızı sınıf savaşımının zorlu ve ateşli yolunda birlikte mücadele etmeye ve örgütlenmeye çağırıyoruz.

Yaşasın Devrim ve Sosyalizm Mücadelemiz!
Yaşasın Marksizm Leninizm!
Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi
12 Aralık 2017

LENİN KÖŞESİ

(...) Parti'de, "azınlık" adı altında çeşitli türlerde unsurlar biraraya toplanmışlardır, bunlar, çevre ilişkilerini, parti-öncesi dönemin örgüt biçimlerini bilinçli ya da bilinçsiz, koruma çabasıyla birbirlerine bağılıdır. Eski çevrelere mensup en etkili sivrilmiş şahsiyetlerden bazıları, parti disiplininin gerektirdiği örgütsel kısıtlamalara alışkın değildiler, bunlar, çevrecilik döneminde gerçekten de sık sık birbirine karışabilen genel parti çıkarlarını ve kendi çevre çıkarlarını alışkanlıkla birbirine karıştırma eğilimindedirler — bir dizi böyle şahsiyet, çevrecilik için parti ilkesine karşı mücadelenin başına geçmişlerdir (eski "Iskra" Yazı Kurulu'nun bir kısmı, eski Örgütlenme Komitesi'nin bir kısmı, eski "Yujni Raboçi" grubu üyeleri, vb.). Teoride veya pratikte sıkı sosyal-demokrat ilkelere sapmış olan unsurların tümü, onların müttefikleri olarak ortaya çıkmışlardır, çünkü parti ilkesi bunları çözümlenmeye ya da etkilerini yitirmekle tehdit ederken (Ekonomistler, "Raboçeye Dyelo"cular, vb.), bu unsurların ideolojik damgasını ve etkinliğini, ancak çevrecilik muhafaza edebilirdi. Nihayet, Partimize muhalefetin ana kadroları olarak hizmet eden unsurların esas olarak tümü, çoğunlukla entelektüel kesimden gelmekteydiler. Proletarya ile karşılaştırıldığında, aydınlar daha bireycidir, bu, onlara güçlerini doğrudan doğruya geniş çapta birleştirmeye izin vermeyen ve böylece, örgütlü ortaklaşa çalışma yoluyla doğrudan bir eğitim sağlamayan, yaşamlarının ve çalışmalarının temel koşulları yüzündendir. Bu yüzden, parti yaşamının disiplinine uyum sağlamak, aydın unsurlara daha zor gelir ve bunların arasındaki, bu görevin hakkından gelemeyenler, doğal olarak gerekli örgütsel kısıtlamalara karşı ayaklanma bayrağı açarlar ve mücadele ilkesi diye kendiliğinden bir anarşizmle başkaldırırlar, ki buna daha tali bir biçimde "özerklik" çabası, "hoşgörülü davranma" (katlanma) talebi vb. adını verirler. (...)(V.İ.Lenin, Bütün Eserler, cilt 7, s. 459-467, Almanca)